

ÚJ MUSTÁRMAG

megújult!

A Bethánia CE Szövetség hírlevele

2006. május

„Legyen derekatok felővezve, és lámpásotok meggyújtva.
Ti pedig legyetek hasonlók az olyan emberekhez, akik várják, mikor tér vissza Uruk...”

Tartalom:

Hírek	2
CE Világkonferencia	3
Megbízás és számonkérés	5
Sok vagy kevés által	7
Ébresztő	9
Tartozásaink	12
Bizonyágtétel	14
Búcsúzás Baráth Gyuláné Klárikától	16
Búcsúzás Jakab Jánosnétól	16

2006.
A 25. CE Világtalálkozó éve!

Az alább közölt híreket elsősorban azért adjuk közre, hogy a mögöttük lévő események, alkalmak áldásaiért adjunk hálát Urunknak. Az előttünk lévő feladatokhoz pedig kérjük el erejét, Szentlelkének áldását.

Május 6-án a 25. CE Világtalálkozót előkészítő megbeszélés volt 9,30-tól budapesti központunkban.

Május 7-én Csendesdélutánunk volt 16 órától Budapesten, az Angyal utcai központunkban. Szolgáltak: Kálmán Péter. ref. lp. és Miklóssy József szövetségünk ügyvezető elnöke.

Téma: Isten gyermekeinek közössége – Közösségünk áldásai

Május 19-21-ig CE Országos Ifjúsági Találkozó volt Piliscsabán a Lelkiszolgálat Házában. „ÉrtékTREnd” volt a találkozó fő témája. Isten értékrendje állt a szolgálatok és beszélgetések középpontjában.

Május 31-én megújító óra lesz Angyal utcai központunkban.

Az órát ismét a fiatalokkal közösen tartjuk 18,30 órai kezdéssel.

Június 4-én csendesdélutánunk lesz 16 órától Budapesten, az Angyal utcai központunkban. Szolgálnek: Ablonczy Kálmán ref. lp. és Miklóssy József szövetségünk ügyvezető elnöke.

Téma: Isten gyermekeinek közössége – Közösségünk ereje az egység.

Június 5-én megújító órát tartunk a Kispest- központi közösségben 17,30 órai kezdéssel.

Heti alkalmaink:

Központunkban, (Budapest, IX. Angyal utca 30. sz.):

Szerdán 18,30 órai kezdettel ifjúsági közösségi- és bibliaóra.

Pénteken 18 órai kezdettel bibliaóra.

Kispest-központi Református Egyházközség gyülekezeti termében

(Budapest, XIX. Templom-tér 19. sz.):

Hétfőn 17,30 órai kezdettel bibliaóra.

25. CE Világkonferencia

Gödöllő, 2006. július 13 – 16.

Beszámoló az előkészületekről - 4. rész

Hírek rovatunkban olvasható, hogy a konferenciát előkészítő csapat vezetői e hó 6-án megbeszélést tartottak. Azon több fontos határozat született, melyekről röviden most beszámolunk.

Ez év márciusi számunkban tájékoztatást adtunk az előkészítésben, a helyszíni lebonyolításban munkálkodó csoportokról. A május 6-i, legutolsó megbeszélésünkön igyekeztünk e csoportok tagjait nevesíteni, így a munkatársak körét pontosítani. A munkatársak egy részének már július 7-től, másik részének július 10-től feladatai vannak a helyszínen, hiszen néhány külföldi vendég már július 7-től kezdve a legkülönbözőbb időpontokban érkezik, de el kell helyeznünk a dekorációt, az irányító táblákat, fel kell szerelnünk a hangosítást, a kivetítőket, a megvilágítást, a tolmácsrendszert, és be is kell azokat üzemelni.

Az egyes csoportokról és hátralévő feladatairól szeretnénk most olyan információkat adni, melyek bizonyára olvasóink érdeklődését is felkeltik.

1. Program- és protokollcsoport

A már korábban elhatározott igei és pihenést célzó programok szolgálóinak köre kialakult, csak néhány kisebb módosításra, felkérésre van szükség. A még hiányzó szolgáló személyek felkérése folyamatban van. Külön ifjúsági munkacsoport készítette el az Ifjúsági Estek programját és biztosítja az azokon szolgálókat. A pihenő időre ajánlott alternatív programok is összeálltak. Még a részleteket kell kidolgozni. (A teljes programot következő számunkban tesszük közzé a szolgálók nevével együtt.)

2. Szállítási és

helyszíni irányító csoport

A Ferihegyi Repülőtéren a csoport irányítói fogadják az érkező résztvevőket, és megszervezik a gödöllői konferenciahelyszínre való csoportos elszállításukat. Erre a feladatra a terminálokon váltva egymást 4-6 munkatársunk lesz ott. A szállításra egy nagyobb autóbusz érkezik Erdélyből, és még 4-5 mikrobusz fog rendelkezésre állni. Ha szükséges lenne, akkor még további mikrobuszokat bérelünk. A szervezést és a csoport munkáját Bogyó András ifjúsági titkárunk irányítja.

A távolabbi szállásadóknál elszállásokat szintén ezekkel a mikrobuszokkal szállítjuk reggel és este a konferencia helyszíne és a szálláshelyek között.

3. Regisztrációs és

információs csoport

A jelentkezési határidő lejárt és a jelentkezések nagy része beérkezett. Mivel az eddig jelentkezők száma elmarad attól, amire a korábbi világtalálkozók résztvevőinek száma alapján számítottunk, meghosszabbítjuk a jelentkezési határidőt:

Szállásigényt 2006. 06.15-ig lehet bejelenteni, és aki nem igényel szállást, az a helyszínen is bejelentkezhet.

A helyszíni regisztráció több asztalnál fog történni. A regisztráció menete a következő:

- A regisztráló asztalokhoz való sorban állás közben mindenki kap egy lapot, amin az alternatív programokra lehet jelentkezni. Ezt az asztalhoz érve lehet leadni.

- A regisztráló asztaloknál bejelentkezés,

adategyeztetés, információs füzet (benne az énekfüzet) átadása történik.

- Tartozás befizetése magyaroknak a forintos, külföldieknek az eurós pénztárban. Itt megkapják az előre lepecsételt étkezési jegyeket és a névtáblát, amelyen a szálláshely is meg van adva.

Akik előre nem jelentkeztek, azoknak egy külön asztalt állítunk fel. Nekik a pénztárban való fizetés után ide kell visszajönni az étkezési jegyért és a névtábláért. Az előadó termekbe csak névtáblával rendelkezők léphetnek be!

A regisztrációs és információs csoport munkatársai a konferencia alatt két „műszakban” (reggeltől estig) dolgoznak és váltják egymást. 2006. 07.13-án, a konferencia kezdési napján várjuk a legerősebb forgalmat, ekkor egy időben 12-en látják el a szolgálatot.

4. Elszállásoló és étkeztető csoport

Az eddigi jelentkezések alapján szerződést kötöttünk az Egyetem Kollégiumával a jelentkezési lapon a jelentkezők által megjelölt komfort-fokozatú szálláshelyekre. Ezen kívül folyik a gödöllői gyülekezetek tagjai és intézményei által felajánlott ingyenes szálláshelyek gyűjtése. Úgy tűnik, hogy mindenféle igényt ki tudunk elégíteni még későn történő jelentkezés esetén is. Előzetes megállapodásunk volt az étkeztetésre, büfés szolgáltatásra és egyéb szolgáltatásokra. A konkrét szerződéskötés folyamatban van. A szállásokra való beosztás és az étkezési jegyek előkészítése előre megtörténik, a regisztrációnál lehet ezeket megkapni.

5. Zenei csoport

Feladatuk: az éneklés vezetése az egyes alkalmakon.

A zenekar 8 főből áll és már próbált Géczy Kati vezetésével. Egy 16 tagú vokál

kórus segíti majd az éneklést. A kórus tagjai magyarországiak és erdélyiek. Július 7-től készülnek szolgálatukra Piliscsabán és a helyszínen. A hosszabb közös éneklés érdekében az esti alkalmak és a vasárnapi istentisztelet előtt egy negyed órával az éneklés már elkezdődik.

6. Gyermekprogram-csoport

A gyerekprogramokat Szászné Kiss Krisztina szervezi.

Naponta de. 9-12 között, és du. 16:30-vacsoráig (kb. 18:30-ig) összesen 6 alkalom. Délelőtt Ige, barkácsolás, délután sport, vetélkedők. A kollégium „C” termében tartjuk 5-12 éveseknek.

7. Elsősegélycsoport

Elsősegélyt nyújtó ügyeletet szervezünk a konferencia teljes ideje alatt. Kérjük azokat az orvosokat és ápolói képzéssel rendelkező testvéreket, akik erre a szolgálatra vállalkoznak, hívják fel Miklóssy József ügyvezető elnököt az 1/2269378 telefonszámon, mert még kevesen vannak a szolgálatra vállalkozók.

8. Elektrotechnikusok csoportja

A teljes kiépítést Kiss Gergely szervezi és irányítja. Mivel költségvetésünk nem viseli el nagy összegű bérleti díjak kifizetését, ezért kölcsön kapott felszereléssel, testvéri segítségek igénybevételével igyekszünk a feladatokat megoldani. A hangosítást Géczy Lajos testvérünk szereli és vezeti.

9. Dekorációs csoport

Halmen Krisztina (Marosvásárhely) tervei alapján és Szilágyiné Nagy Krisztina szervezői segítségével készül. A csoportnak további munkatársai vannak, akik az előkészítésben segítenek. Július 12-13-án, a helyszínen további munkatársak segítik az elhelyezést.

10. Tolmácscsoport

A csoport szervezésére, a beosztás helyszí-

ni koordinálására Kucher Ágneset kértük fel. A munkát vállalók száma elegendő és nyelvi tudásuk kitűnő. Tolmácsok száma: angol-magyar 8, német-magyar 6, angol-német 3. A tolmácsok felének (9 fő) tudása és gyakorlata szinkrontolmács szintű.

A közös alkalmak az egyetem aulájában lesznek, ahol két tolmácskabinból történik a szinkrontolmácsolás. A kisebb előadótermekben csoportokban folyó előadások, hozzászólások esetén szakaszos

tolmácsolás biztosítja a jó kommunikációt a résztvevők között.

Bátorítunk ezúton is mindenkit, ne sajnáljon se időt, se pénzt arra, hogy részt vehessen ezen a soha vissza nem térő felekezeti alkalmakon. Imádkozzunk azért, hogy valóban „Krisztusban egyek” lehessünk, és Urunk ébresztő ígéje legyen győzedelmes minden jelenlévő szívében!

Miklóssy József

Megbízatus és számonkérés

Budapest

Lukács 19,12-15

Ismerjük mindannyian Jézusnak a minákról vagy girákról szóló példázatát. (Károli fordításában girákról van szó, az új fordításban minákról.)

A példázat körülményeit is érdemes megfigyelni: Jézus úton van Jeruzsálem felé, hogy oda adja magát ellenségei és a pogányok kezébe, hogy megvívja nagy harcát a Sátánnal, és magára véve bűneinket, a mi bűneinkben meghaljon értünk a kereszten, majd feltámadjon és elmenjen abba a másik világba, amelyből idejött, majd onnan mint győztes térjen vissza övéért. Tulajdonképpen erről beszél ebben a példázatban, amikor azt mondja, hogy „egy nemes ember távoli országba utazott, hogy királyi méltóságot szerezzen magának, s úgy térjen vissza.” Hogyan szerezte meg Jézus a királyi méltóságot? Emberi testben, mint a mi testünk. Mint ember győzte le a kereszten a Sátán hatalmát. Bármennyire bízta a Sátán, hogy szálljon le a keresztről, Ő nem tette meg, hanem az Atya akarata szerint ott maradt bűneinkért való véres

áldozatként, és feltámadásával legyőzte az utolsó ellenséget, a halált is. Bizony nagy csata volt ez, nagy háború.

Két csoportot állít elénk a példázat A szolgák és az alattvalók vagy polgártársak csoportját. A szolgák tízen vannak, tehát meghatározott számban és viszonylag kevesen, az alattvalók vagy polgártársak számát nem ismerjük. Annyit azonban tudunk róluk, hogy gyűlölik az elutazó nemes embert, társukat, és már előre berzenkednek az ellen, hogy az életét a többiekért odaszánó, a nagy csatát végig harcoló úr visszatérve majd királyként uralkodjon felettük. Milyen szívet melengető dolog, hogy Jézus magát polgártársnak nevezi, nem emeli magát a többi ember fölé. Mégis az Atya a nagy „háború” megvívása után „olyan nevet adott neki, amely minden név felett való, hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon...” (Fil 2,9-10) A később, királyként visszatérő ezeket lázadókat, ellenségeinek nevezi, és úgy is bánik velük.

Kicsit bővebben szóljunk a szolgák csoportjáról. Nem szeretjük ezt az elnevezést: szolgáló. Mi uralkodni szeretünk, nem szolgálni. A választások alkalmával is láttuk, milyen tülekedés, energia-befektetés, mennyi rábeszélés, igyekezet történt – hogy csak a pozitív vonásokat említsem – a hatalom birtoklásáért. Isten országában az úr és szolgáló viszonyában nem a közöttünk tapasztaltak valósulnak meg, mert még a minden hatalom Ura is odaáldozza magát a mindenségért, és a benne élőkért és egész tevékenységét szolgálatnak tekinti az egész birodalom érdekében.

Az a kérdés, hogy mi, akik itt vagyunk, személyesen melyik csoportba tartozunk? Te hová tartozol? Azok közé, akik azt hiszik, hogy önállóak, és saját maguk erejéből is boldogulnak az életben? Akik magukban bíznak, tehetségükben, gazdagságukban, és nincs szükségük senkire, nem akarnak elismerni semmilyen függőséget? Akik úgy érzik, erősek, nem akarják, hogy Jézus Krisztus felettük uralkodjék, nincs szükségük bűnbocsánatra, örök életre?

Vagy azok közé tartozol, akik rájöttek, hogy minden, amijük van ajándék, nincs semmijük, csak a bűneik, a lázadásaik, és megértették, hogy mindent úgy kaptak, és azért kapták, hogy azt mások javára használják? Isten országában csak e második csoportnak, a szolgálóknak van létjogosultsága.

A minák kiosztása a király pénzvagyományának szétesztését, jelenti. Nagyon nagy bizalmat jelent, nagy megbízást. Mit tekintünk minának, amit az Úr Jézus egyenlően oszt ki? Ebben a történetben nem talentumokról van szó, amiből különböző mértékben részesülünk. Itt minden szolgáló, vagy megbízott egyenlő részt kap. Mi ez? Ez a meg nem érdemelt kegye-

lem, amiben benne van a bűnbocsánat, az új élet, az örök élet, a Szentlélek ajándéka és a minket megszólító evangélium (örömüzenet). Ez mind, egy szóval: a kegyelem.

A példázat szerint a minákat kiosztó nemes ember egy szóbeli megbízást is adott a szolgálóknak: „*Kereskedjétek, amíg vissza nem jövök.*” A minák használatára, forgatására vonatkozó megbízás, tehát az ő visszajöveteléig tart. De mit jelent egyáltalában a minákkal kereskedni? Az új életben való járást, a Szentlélek erejével, világosságával való élést jelenti. Azt, hogy ebben a világosságban kijelentéseket kapok az Úr Jézusról az igéből, és azt tovább adom, bizonyosságot teszek róla ott, és amikor erre Ő alkalmat készít: családban, iskolában, munkahelyen, baráti társaságban. A kapott kegyelem csak akkor növekszik, ha használjuk, ha forgatjuk. Azt mondja Pál apostol, hogy „*mindenkinek haszonra* (azaz használatra, mások gazdagítására) *adatik a Lélek kijelentése*”. (1Kor 12,7) Tehát ha nem használod, nem fog sokasodni, elapad.

Kereskedjétek hát, ha Krisztus megbízottai vagytok! Erre kaptátok a kegyelmet! Mit jelent kereskedni?

Életünkben nagyon fontos szerepe van az üzletnek. A Sátán olyan jól tudja dicsérni a maga portékáját. De mindig csak féligazságokat mond. Nem mondja el a másik oldalát, a rosszat, csak a jót. Ezért csaknem mindenki elhiszi, amit mond.

Jézus is azért jött, hogy kereskedjen, az Isten országának kincseit ajánlja. A kereskedő magyar szava a „keres” szó továbbfejlesztése. Jézus nem a maga hasznát kereste, Ő valóban saját magát nem kímélve „kereste” az elveszettet. Mi mindent odaadott érte! Arra szólít fel, azzal bíz meg minket is, hogy legyünk az ő kereskedő segédjei.

Még valamit hangsúlyoz ez a történet, amiről sólnom kell, mert fontos: A király visszajön! Jézus Krisztus visszajön, és minden embernek – akár lázadó, ellenség volt, akár megbízott alattvaló – meg kell jelennie előtte. Az előbbieket ítéletre, a kereskedők pedig számonkérésre. A számonkérés lehet örvendetes, jutalmazással járó, de lehet ítéletes, egészen lemeztelenítő a szerint, hogy hogyan forgattad a néked kegyelemből adott ajándékot. Aki nem törődik velem, magának él, zsebkendőbe dugja, félreteszi azt, amit Jézustól kapott, ne várjon dicséretet és jutalmat. Meg kell elégednie pusztá tűzből, ítéletből megmenekült életével.

A visszatérő úr megkérdezi azt a szolgát, aki nem igyekezett kereskedni a kapott minával: *„Miért nem tetted pénzedet a pénzváltók asztalára...?”* Igen, a kapott kegyelmet aprópénzre lehet váltani. Egy

ilyen kis „fillérecske” az a kis figyelem, ami a másik embernek jól esik, vagy egy kis szívesség, szívbéli együttérzést kifejező kedves szó, mely ajtót nyit a másik szívéhez. Egy kicsit nagyobb „pénzegység” a segítségnyújtás, amihez már talán időt vagy forintokat is kell áldozni. Forगतod-e a kapott kegyelmet, aprópénzre váltod-e azt?

Így lehet megértenünk azt az ígét, amit Péter apostol 2. levelében olvashatunk az 1,11-ben: *„Mert ekképpen gazdagon adatik majd néktek a mi Urunknak és Megtartónknak, a Jézus Krisztusnak örök országába való bemenetel.”* Igyekezzünk hát, hogy Jézus Krisztus örök országába lépve az ő dicséretét nyerhessük el. A CE is ez: keresztyén törekvés, igyekezet arra, hogy Krisztus megbízását minden erőnkkel teljesítsük.

Miklóssy József 2006. április

Sok vagy kevés által....

Debrecen

1 Sám 14,6

„És monda Jonathán a szolgának, a ki az ő fegyverét hordozta: Jer, menjünk át ezeknek a körülmételetleneknek előőrséhez, talán tenni fog az Úr érettünk valamit, mert az Úr előtt nincs akadály, hogy sok vagy pedig kevés által szerezzon szabadulást.”

A filiszteusok hatalmas sereggel jöttek fel Izrael ellen harcolni Saul királyságának kezdeti szakaszában. Saul is összegyűjtötte Izraelt, de nem merete elkezdni a harcot, mert a filiszteusok jóval többen voltak. Közben a harcosok ijedtükben elszöködtök Saul mellől és a barlangokba bújtak el félelmükben.

Jonathánt, Saul fiát azonban Isten Lelke felbátorította és egy igen merész cselekedetre indította. Elhatározta ugyanis Jonathán azt, hogy megpróbálja a lehetetlent is, mert hitt Izrael hatalmas Istenében, aki már sokszor adott csodálatos szabadulást Izraelnek. Biztosan észébe juthatott az az esemény is, amikor Gedeon 300 emberrel szállt szembe a midianiták hatalmas hadseregével és akkor is igen nagy győzelmet adott az Úr Izraelnek. Gyermekei bizalommal hitte, hogy ez az Úr tegnap, ma és örökké ugyanaz, és Ő most is meg tudja tenni a még

nagyobb csodát is, azt, hogy két ember által fog szabadulást adni.

Ugyanakkor igen nagy alázat is volt Jonathánban, hiszen azt mondta, hogy „*talán tenni fog az Úr érettünk valamit*”. Először is tisztában volt azzal, hogy ő és fegyverhordozója ketten, nem győzhetik le a filiszteusokat, de volt benne egy csodálatos reménység, hogy az Úr kettejük által is tehet valami hatalmas dolgot. Igen, gyermeki módon hitte, hogy az Úr előtt nincs akadály, hogy sok, vagy kevés által szerezzen szabadulást népének.

El is indult bátran, élő, hatalmas reménységgel a fegyverhordozójával együtt és ketten egy holdnyi földterületen megöltek 20 filiszteust. Erre a filiszteusok táborában nagy zavar keletkezett és ez állandóan növekedett. A zajra figyelmes lett Saul is, aki mellett már csak 600 ember maradt. Saul is bátorságot kapott Istentől, és a 600 emberével elindult a harcba, ahol már a filiszteusok egymás ellen fordították fegyvereiket az igen nagy zűrzavarban, és előjöttek a barlangokban elbújt emberek is és ezen a napon hatalmas győzelem született.

Sajnos a filiszteusok, az ördögi hatalmaságok seregei napjainkban is teljes pusztulással fenyegetik Istenek hívő népét, mely megkevesbedett és egyre többen bújnak el a legkülönbözőbb kifogások barlangjaiba, hogy mentse a pusztá földi egzisztenciájukat. Igen sok a kísértés öregnek, fiatalnak, középkorúaknak egyaránt. Vég nélkül sorolhatnánk a hívő nép bajait, próbáit, széthúzásait, pártoskodásait és úgy tűnik, mintha már elérkezett volna az az idő, amikor a Sátán le fogja győzni a hívő népet is.

Éppen ezért itt van az ideje, hogy imádkozzunk Jonathánokért, sőt azért is, hogy a hívők egyenként is minél többen felbátorodjanak, sőt még azért is, hogy mi is kaphassunk olyan csodálatos gyermeki hitet, amilyen Jonathánnak volt és tegyünk félre minden félelmet, kétségbeesést és boruljunk le a térdeinkre a szó szoros értelmében, és tusakodjunk a mi imádságainkban is azért, hogy Isten adjon újra egy hatalmas győzelmet az Ő hívő népének napjainkban is. Ugyanakkor induljunk el bátran a harcba az Ő erejével, segítségével, hiszen ha Ő velünk van, akkor minden ellenségünkön győzelmet fogunk aratni. Induljunk hát el olyan kevesen, amennyien vagyunk a napjaink filiszteusai ellen és az Úr biztosan tenni fog értünk valamit, mert Ő előtt nincs akadály, hogy sok, vagy kevés hívővel szerezzen hatalmas szabadulást az Ő népének. Ámen!

Dr Németh József 2006. május

Ébresztő

Róma 13, 11-12

Bevezető áhítat: Hajdú Zoltán utazó titkár

Tavaszi kezdetén sok minden megváltozik körülöttünk. Ma reggel Piliscsabán aludtunk, és olyan jó volt hallani a madáréneket. Fél ötkor megszólalt a madárdal. Csodálatos dallam. Tavasszal megelevenedik minden. Erővel robban be a világba, és annyira meg tudja változtatni egész környezetünket! Csodálatos színben pompázik minden, lüktet az élet, és milliányi jele van. Az alvó természet egyszer csak megelevenedik. Benne van a törvény, a beleültetett törvény. Alig várja már, hogy a benne lappangó életet világra hozza, felmutassa. Csalhatatlanul fedezi fel az alkalmas időt.

Az igében is valami ilyesmiről van szó. Isten igéje időkre hívja fel a figyelmet. Azt mondja, hogy „... tudván az időt...” Olyan szomorú, hogy Isten népe sokszor nem tudja az időt. Jeremiás könyvében, a 8. fejezetben Isten panaszkodik népének és mondja, hogy még a gólya is régen tudja már repülése idejét. A gerlice is, a fecske is, a daru is vgyáz, mikor kell jönnie. Csak az én népem nem ismeri az Úr törvényét! Isten népe sokszor nem ismeri fel az időt. Sőt, nem is él annak lehetőségeivel. Nagyon szomorú dolog ez.

„Ideje van már az álomból felserkenni”, írja az apostol. Ez azért is nagyon fontos, mert húsvét után vagyunk. És ideje már felserkennünk.

Testi életünkben nagyon fontos, hogy pihenjünk, testünk regenerálódjon, erősödjön. Ha viszont a lélek alszik, az nagy baj. Nagyon sok hátrány származik abból, hogy Isten népe lelkileg alszik. Az éjszaka képe a Bibliában mindig a sötétség

órája, a gonosz erőinek a munkálkodása, az Istentől való távollét vagy eltávolodás útja. Gondoljunk csak Jónásra. Jónás, nem Ninivébe megy, ott alszik a hajóban. De akinek felragyogott a világosság, akinek szívében már ott van az Isten világossága, az nem teheti ezt.

A thesszalonikaiakhoz írott levélben is nagyon komolyan beszél az apostol, amikor így szólítja meg a gyülekezetet: *„Ti mindnyájan világosság fiai vagytok és nappal fiai; nem vagyunk az éjszakáé, sem a sötétségé! Ne is aludjunk azért, mint egyebek, hanem legyünk éberek és józanok. Mert akik alusznak éjjel alusznak; és akik részegek, éjjel részegednek meg. Mi azonban, akik nappaliak vagyunk, legyünk éberek, felöltözvén a hitnek és szeretnek mellvasába, és sisak gyanánt az üdvösségnek reménységébe.”* Erről beszél: mi, akik a nappal fiai vagyunk, legyünk éberek. Mikor? Mindig! Nem lehet most aludni, nem lehet most pihenni!

Azt mondjuk, hogy a lelki alvás nem veszélyes. Pedig nagyon sok kár van belőle. Gondoljunk csak Dávidra. Ejtőzött egy kicsit. Kicsit lazított. És akkor történt a Betsabéval történt vétek. Ebben a lazulás állapotban.

Tele van a Biblia ilyen figyelmeztető jelekkel. Amikor Isten népe nagy mélységbe került, ez azért volt, mert lelkileg aludt. Ott van Éli főpap. Amikor meghomályosodik a szeme, és nincs az Úrtól kijelentése. De van egy Sámuel, van egy gyerek, aki éber, aki nem ismeri még igazán az Úr szavát, de meghallja, és azonnal reagál rá. Nagyon érzékeny.

Gondoljunk Sámsonra. Sámson békésen alszik Delila térdén. Olyan idilli kép ez, nem? És közben megfosztják az erejétől, és mindent elvesznek tőle. Sámson is alszik.

De itt van Noé. Hálaáldozat után elkezd szőlőt termelni, azután leittasodik. Részegen alszik a sátrában. Alszik. Jön Khám, meglátja, és átkot kap ezért.

Jézus nagyon sokszor beszél erről. Ott van a példázatban, amikor a tanítványok megkérdezik: Hát te, aki a jó magot vetetted, hogy kelhet itt ki konkoly? Úgy, hogy míg aludtak az emberek, az ellenség jött és elvetette a konkolyt. Ismét az alvás.

Lehetne sorolni a többit. A 10 szűz példázatát, amikor öten kinn rekednek, lemaradnak a menyegzőről. A lelki alvást Isten igéje mindig leleplezi, de mi sohasem vállaljuk, hogy alszunk. Ezt leplezni próbáljuk. Pedig a lelki alvás nem más, mint a sötétségben való járás. Itt, ebben a szakaszban is beszél erről az apostol. Aki lelkileg alszik, óhatatlanul azokon az utakon jár, amik nem kedvesek Isten előtt.

Az a nagy kérdés, hogy mi nem vagyunk-e ilyenek? Akik látszólag fenn vagyunk, de mélyen alszunk. Most iskolába járok. Ismerős ugye a helyzet, hogy elfárad az ember egy idő után. Jön az álomosság, fáradtság. Meg kell küzdeni minden pillantásért. Az ember próbálja ezt leplezni, annak a látszatát kelteni, hogy ő ébren van. Sokszor látunk meghomályosodott tekinteteket, elbágyadt arcokat és tudja az ember, hogy itt most kikapcsol minden, nem igen fog eljutni szívig a szó.

Aki egyszer felébredt, már tudja és átélte azt a csodálatos valóságot, hogy felragyogott a nap és életre fakadt minden. Hogy tudtam elaludni? Nagyon érdekes kérdés ez. Három oka lehet.

Az egyik oka a Sátán, aki azon munkálkodik, hogy mi aludjunk. Hogy ne legyenek olyan fontosak az Krisztus szavai. Elvonja a figyelmünket, éberségünket, megoltja a tüzet. Ez az altatás az ellenség részéről tudatosan és mindig folyik.

Egy másik ok, amikor meg vagyunk elégedve. A magunkban való alvás. Felesleges minden, a világ megváltozott, most már nem lehet itt tenni semmit. Bele kell nyugodni, bele kell törődni. Vagy amikor az ember nem érzékeny a bűnei iránt, és azt mondja, hogy mindegy, a lényeg, hogy nekem üdvösségem van! Isten úgy is tudja jól, hogy én hogy vagyok. Megbocsátja Ő az én bűneimet.

A harmadik a menekülés az alvásba. Csőd, csüggedés, reménytelenség van körülöttünk. Nagyon veszélyes az alvás. Ha valaki lelkileg alszik, nem érzékeny. Nincs bűnlátása, nincs érzékenysége a bűnre. Nincs küldetésstudata. Nem fontos, amit az Úr akar. Nem ismeri fel az alkalmakat, a pillanatokat, az elkészített lehetőségeket. Nincs élő kapcsolata Jézus Krisztussal. Nem ilyenek vagyunk? Belekeményedtünk, belefásultak...

„Ideje már, hogy az álomból felserkenjünk” - mondja az apostol. Nem véletlenül beszél a cselekedetéről, a viselkedéséről, arról, hogy mi módon forgolódunk a világban, Amit hiszek, amiben hiszek, ahogy hiszek, az tükröződik az életemen. Az jár át, és az válik valósággá az én cselekedeteimben.

„Serkenj fel, aki aluszol és támadj fel a halálból, és felragyog tenéked a Krisztus.” (Ef 5,14) Erre van szükségünk! Nekünk kell felkelnünk. Mire várunk? Ettől alkalmasabb idők nem lesznek. Az idők gonoszok. Nagyon fontos, hogy megragadjuk az alkalmakat.

Felszólítja népét az Úr: *”Kelj fel, világosodjál, mert eljött világosságod, és az Úr dicsősége rajtad feltámadt. Mert ímé, sötétség borítja a földet, és éjszaka a népet, de rajtad feltámad az Úr, és dicsősége rajtad megláttatik.”* (Ézs 60,1-2) Ez a lényeg. Bár még sötétség van mindenhol, de rajtunk megláttatik... Hát nem mi vagyunk az ébredés népe? Hát nem a Bethánia az ébredés mozgalma? Nem ez a legfontosabb a mi közösségünknek? Nem ezért hívta Isten életre a Bethániát? Hiszen ennek tanújelét adta az ébredési időben!

Itt az ideje a felébredésnek. Miből kell felébredni? Sok mindenből. Az álomból, az álomvilágból. Sok mindenből, ami az életünkben, közösségünkben ott van, ami megrontja, megfertőzi.

Fel kell ébrednünk az egymás elleni sóhajtozásból. Fel kell ébrednünk az ítélezésből, az egymás bíráltságából, a széthúzásból, a pártoskodásból, a tétlenségből. Fel kell ébredni a földi örömök hajszolásából, a képmutatásból. Le kell vetni a kegyesség álarcát. A világ nem szép beszédre vár. A világ életekre vár. Olyan életekre, akik sugározzák azt, ami bennük van. Mert bennünk az életnek kellene lennie.

Ma reggel is mindannyian felébredtünk. Az ébredésnek van egy bizonyos folyamata. Az első pillanat az, hogy az ember tisztán kezd gondolkozni, felismeri a helyzetét, látja a feladatát, az előtte lévő dolgokat. A következő a tisztálkodás. Kimosni az álmat a szemünkből. A fülünket kimosni, a szánkat megtisztítani. Nem mehet másként a lelki ébredésnél sem. Amikor Isten gyermekeinek öntudatára jutunk, meg kell látni az életünket. Meg kell tisztulnunk mindentől. Ha nem rendezem a dolgaimat, ha nem rendezem a

kapcsolatomat az Úrral, akkor minden marad ott, ahol van.

Azután jön az öltözködés. Ezen is át kell esnünk. Levetni az éjszakai dolgokat, és fel kell öltetni mást, valami egészen mást. Amiről itt az apostol beszél. A Krisztust. Nem bontja ki az igében, hogy ezt vette fel, azt vette fel. Öltsd magadra a Krisztust! Minden egyebet vessél el.

„Ideje már, hogy az álomból felserkennjünk!” Isten Lelke elkezd ma munkálkodni bennünk. Ne lassan kászálódjunk fel. Az álomból fel kell serkennünk! Olyan jó lenne, ha komolyan vennénk és elkérnénk az Úrtól mindezt. *„Óh, Sion, ébredj, töltsd be küldetésed,...”*

Kérjük el Isten lelkét ehhez. Mert Ő erre vár. A Lélek elevenít meg minket, Isten Lelke. Ő meg tudja eleveníteni a mi alvó életünket is.

KÜLDJ ÚJ SZELET!

Kik évek óta már
takaréklángon égnek,
s kuporgatói csak
a LÉLEK melegének,
szánd népedet URAM,
küldj új SZELET, s a tűz ég!
Lobogj, élő remény,
világíts messze, hűség!

Füle Lajos

Tartozásaink

Róma 13, 8-10

Bethánia CE Szövetség Tavasz Országos Csendesnap, 2006. április 22.

Előadó: Hankóczy Gergely, református lelkipásztor

Magyarországon az átlag embereknek az adóssága növekszik. Rengeteggel tartoznak. Tudjuk, milyen szorongató szükség, hogy az ilyen banki kölcsönöket egyszer vissza kell fizetni.

Az életünk is kölcsön kapott kincs. Nem a miénk. Kölcsön kaptuk Istentől. Kétszeresen lett az Ő tulajdona. Egyszer az alkotó jogán, egyszer, pedig annak a jogán, aki megváltotta a vérén.

Azt írja az ige, hogy senkinek semmivel ne tartozzatok, csak azzal, hogy egymást szeressétek. Ez összefoglalja azt, amit Jézus parancsol. A nagy parancsolat. Az egész Bibliának egyetlen szó a lényege. Ez a szeretet. Nem emberi, isteni, krisztusi szeretet. Ennek annyi vonzata van, hogy valóban egy élet kell, hogy magyarázzuk, tanuljuk és gyakoroljuk.

Tartozása van a bűnösnek. Hiszen a mi bűnünket valaki elengedte. Mivel tartozunk Istennek? Az életünkkel, hálával, rajongással. Mint ahogyan a gyermek rajong a szüleiért. Mivel tartozunk? Engedelmes szeretettel. Azzal a szeretettel, ami a Szentlélek munkája által, Krisztus ígéje által nem önmagunk felé irányul. És nem is egyedül az élő Isten felé. Hanem a másik ember felé is. Igen, Krisztus emberi testben mutatott példát, hogy az ember, ha tartozik valamivel az Atya felé, akkor azt hogyan kell leróni. Ő engedelmességgel tartozott és engedelmes volt a kereszthaláláig. Akkor tudjuk megélni a keresztyénnek mondott életet, ha ez látszik az emberekkel való viszonyunkban is.

Könnyen lemondunk emberekről, csoportokról; megfásulunk.

Eperjes Károly színművész azt mondta, hogy olyan emberért is imádkozik, aki ellene dolgozik. Ez keresztyén, ez krisztusi magatartás. Ő is Isten akaratából lett ebben a világban. Nem ugyanazt a vért ontotta ki Krisztus azért az emberért is, mint értünk? Mi is kárhozatra méltó, nyomorult, bűnös emberek vagyunk. Emlékezzetek csak rá! Az úrvacsorában mindig elmondjuk, hogy bűnt, halált és kárhozatot érdemlek.

És mégsem azzal van tele a szívünk, amivel kéne; hogy köszönöm, Uram, hogy nem patakszanak a könnyeim, köszönöm, hogy megváltottál, köszönöm, hogy szeretsz.

Ehelyett inkább csak a megszokott, vallásosság működik, pedig, ha egy hívő ember, nem szolgál az Úrnak, elvallásosodik, farizeus lesz belőle.

A manát nem lehetett eltenni a következő napra, mert megpenészedett, újat kellett szedni naponként. A frissesség, testvéreim! „*Arról ismerjenek benneteket meg, hogy egymást szeretitek.*” Azt mondja talán Jézus: Abból ismerjenek meg benneteket, hogy szépen tudtok imádkozni, vagy tudtok szép, kegyes körmondatot mondani, kánaáni nyelven beszélni az emberekkel?

Ha egy szerencsétlen, nyomorult, magát összevizező hajléktalannal elkezdünk beszélgetni, akkor olyanok vagyunk, mint az irgalmas samaritánus történetében a pap. Emlékszem, amikor fiatal keresztyén voltam, az első szeretet tüze nagyon komolyan lángolt az életemben, akkor tu-

datosan vállaltam föl: láttam, pl. a villamoson egy olyan ember, aki valószínűleg egy hónapja nem fürdött, hullarészeg, lehányta magát, teljesen tönkretette magát, és senki nem törődik vele. Senki. Oda se mennek. Megkérdeztem, hogy mi van vele, hogy tudok-e segíteni neki. Krisztus ugyanezt tette. Sőt. Ő tette. Nem én. Tulajdonképpen, akkor a tartozásunkat lerójuk, amikor a szeretetet cselekedetekre váltjuk, Krisztus cselekszik bennünk. *„Élek többé nem én, hanem él bennem a Krisztus.”* Ma ez úgy működik: Hogy élek én, meg hát azért Jézus is elvegetál itt mellettem.

Timóteus 3,1-9 : „Azt pedig tudd meg, hogy az utolsó napokban nehéz idők állnak be. Mert lesznek az emberek magukat szeretők, pénzsóvárok, kérkedők, kevélyek, káromkodók, szüleik iránt engedetlenek, háládatlanok, tisztátalanok, szeretet nélkül valók, kérlelhetetlenek, rágalmozók, mértéktelenek, kegyetlenek, a jónak nem kedvelői, árulók, vakmerők, felfuvalkodottak, inkább a gyönyörnek, mint Istennek szeretői, kiknél megvan a kegyességnek a látszata, de megtagadják annak erejét, mert ezek közül valók azok, akik betolakodnak a házakba és foglyul ejtik a bűnökkel megterhelt és sokféle kívánságoktól űzött asszonykákat, kik mindenkor tanulnak, de az igazság megismerésére soha el nem juthatnak.”

Döbbenetes, hogy mennyire igaz ez az ige. És nem a világra mutat. Isten népéről beszél. Rólunk. Sokszor a családban, vagy a barátainkkal, vagy a munkatársainkkal, az ismerőseinkkel pontosan ugyanolyan világi emberek vagyunk, ugyanúgy megvan az előítéleteink, a szeretetlenségünk, a ridegségünk, a nemtörődömségünk. Nem vagyunk-e ilyenek, amikről a Szentírás ír? A legnagyobb probléma a közöny. Nem érdekel a másik ember. Azt hiszed, vé-

letlenül veszed észre a nyomorultat az utcán, hogy véletlenül veszed észre a másik embernek a bűnét? Nem azért, hogy elítéld, azért, hogy felébredjen benned Krisztus Lelke által a mentő szeretet. És elkezdj szolgálni vele. Mert egyébként csak alszol. Jézus egy életprogramot adott. Nem szalmalángnak szánta a Szentlélek tüzeit. „Néha, mikor már nagyon piszkál a koldus az aluljáróban, akkor dobok egy tízest neki”. Nem, odamegyek az útszélén fekvőhöz. Mi van, ha szívinfarktusa van? És ha részeg, akkor fekdjön ott a hideg kövön...? Ez az Isten nélküli élet egyik megjelenése: a nyomorúság. Azért hívott el bennünket Isten, hogy egymás terhére hordozzuk. Nem csak a testvér-testvér közötti viszonyra vonatkozik. (Bár mi sokszor a testvérekét se szoktuk hordozni, mert „megvan nekem a magam baja.”) Azért kaptuk, ezeket az embereket, hogy gyakorolhassunk. Fel kell emelni az ilyen embert. Akár részeg, akár nem. És megpróbálni segíteni rajta. Amennyi rajtad áll. Mit fog mondani az Úr az utolsó napon? Amikor külön választja a bárányokat a kecskéktől? Azt mondja, ha eggyel e kicsinyek közül megtettétek, velem tettétek meg.

Hát hogyan kívánhatják meg a keresztyén életet, hogyha savanyú, egymásra nem figyelő, csak a saját külsőségeikre, saját kegyességeikre és a saját hitükre figyelő emberek vannak. Semennyire. Nem vagyunk vonzóak. Téged Jézus már megtalált, szeret téged, tudod, hogy mit köszönhetsz neki. Magdalai Máriát meg lehetett állítani, miután Krisztus megbocsátott neki? Hol ez a lelkesedés belőled és belőlem, testvérem? Hol ez a szeretet?

Testvéreim, nagyon fontos: *„aki vallja, hogy Jézus az Isten Fia, az Isten megmarad*

abban, és ő is az Istenben. És mi megismertük és elhittük az Istennek irántunk való szeretetét, és aki szeretetben marad, az Istenben marad és az Isten is őbenne. Azzal lesz teljessé a szeretet közöttünk, ha bizalmunk van az útelet napjához, mert amint Ő van, úgy vagyunk mi is e világban. A szeretetben nincs félelem. Sőt a teljes szeretet kiűzi a félelmet. Mert a félelem gyötrellemmel jár, ki pedig fél, nem lesz teljessé a szeretetben. Mi szeressük őt, mert Ő előbb szeretetett minket. Ha azt mondja valaki, hogy szeretem az Istent, és gyűlöli a maga atyjafiát, hazug az, mert aki nem szereti az atyjafiát, akit lát, hogyan szeretheti az Istent, akit nem lát. Az a parancsolatunk is van, ötle, hogy aki szereti az Istent, szeresse az ő atyjafiát.”

Higgyétek el, ez a legegyszerűbb parancsolat. Ezt nem lehet félremagyarázni. Még akkor sem, ha mi farizeus módjára megkérdezzük, hogy kicsoda az én fele-

barátom.

Tudjuk, hogy Jézusnak mi volt erre a válasza. Az irgalmas samaritánus történetén keresztül azt mondta, hogy mindenki. Nézzétek meg, mennyire széttagolt az egyház. Pedig bennünket, arról kell megismerni, hogy egymást szeretjük. Ez hiányzik a világból, és ha mi nem visszük közéjük, akkor senki nem viszi. Egy mosoly, egy kézfogás, egy hátlapogatás, simogatás, egy jó szó. Ezek kicsinek látszó dolgok, de nagy dolgok. Tegyük meg azt, amit Isten ránk bízott. Ne a zsebkendőnk sarkába kössük be azt a talentumot, amit az Istentől kaptunk, hanem forgassuk meg. Mert sokat kaptunk. És akinek sokat adtak, attól sokat kérnek számon.

Senkinek semmivel ne tartoztatok, ne függjétek, csak az Istentől. Egymást szeressétek, és őt szeressétek. Cselekedjétek. Cselekedjünk. Együtt.

Bizonyságtétel

Hajdúné Kiss Ilona

Elhangzott a Bethánia CE Szövetség Tavasz Országos Csendesnapján 2006. április 22-én

Azzal szeretném kezdeni mondanivalómat, hogy Isten nélkül éltem az életemet 1995-ig, úgy ahogy hallottuk a bizonyságtételekben és a szolgálatok során. Szinte minden az addigi életemről szólt. Így éli az ember az életét, amíg Isten nélkül él. Én is így éltem addig, amíg meg nem állított az Úr ezen az úton.

Megismertem a férjemet, Hajdú Zoltánt és segítségével eljuthattam Biatorbágyra egy hitmélyítő hétre. Oda már olyan állapotban kerültem, hogy teljesen össze voltam omolva idegileg és lelkileg is. Ott tartottam,

hogy nekem nincs más hátra, csak a legsúlyosabb kezelések, vagy az önpusztítás. Olyan agyongyötört állapotban voltam, mint egy öregasszony. Ez voltam negyvenöt éves koromra.

Előtte a férjem megtért, 1994-ben, és ő beszélt nekem az Úr Jézus Krisztusról, a szabadításról. Bennem is felébredt a vágy, hogy szükségem van erre a szabadításra. Addig nem tudtam hova vinni az én terheimet, problémáimat. Tudjuk, hogy ezeken a terheken orvosaink nem tudnak segíteni. Van azonban egy orvos, az Úr Jézus, a drága Úr Jézus.

Jártunk csendesnapokra, gyülekezetekbe. Bennem mindig ott volt az, hogy vajon, biztos, hogy jó úton járunk mi? Jó helyre járunk mi? Amikor elkerültem Biatorbágyra, ott, mindenki, ahogy megérkezett, kapott egy névre szóló igét. Az Úr az Ef 5,15-16 igéjét adta nekem: „*Jól vigyázzatok tehát, hogyan éltek; ne esztelenül, hanem bölcsen, kihasználva az alkalmas időt, mert az idők gonoszok.*” Az igelap másik oldalára pedig az volt ráírva, hogy lelkünkben ott kell, hogy csengjen az Úr szava, ez az az út, mely hozzám vezet, ezen járj! Nekem attól kezdve nem volt kérdés, hogy milyen úton, vagy hova járunk, mert nekem az Úr megmondta, hogy ez az az út, amely hozzám vezet.

Ez a hét úgy telt el számomra Biatorbágyon, mint akiből mindent kitoröltek. Nekem örömöm lett. Megmutatta az Úr, hogy örök életem lesz. Ezzel az örömmel szinte szárnyaltam! Eltűnt az életkorom, elmúlt a terhem, leszedte rólam az Úr Jézus azokat a bűnöket, amelyek megterhelik az ember szívét, lelkét. Az erejét veszi el az embernek a bűn. És amikor az Úr Jézus eltörölte a bűneimet, akkor szinte szárnyalni tudtam!

Azóta az Úrral élek. Naponta igyekszem tetszésére élni. Tükröt tartott élelem most is. Azért vannak ezek az alkalmak, hogy felismerjük állapotunkat, lássuk meg, hol is tartunk. Sőt, ne csak odáig jussunk el, hogy felismerjük, igen, én ilyen vagyok, mert nem kell, hogy ilyen maradjak, mert letehetem az Úr elé mindazokat, amik terhelnek, vagy nyomnak engem. Mert csak úgy tudunk az Úrnak szolgálni, ha mindent odaadunk neki és őt fogadjuk el.

A napokban a Korinthusi levelet olvastam, ebből szeretnék felolvasni. „*Áldott az Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, az irgalom Atyja, és minden vigasztalás Istene, aki megvigasztal minket minden nyomorúságunkban, hogy mi is megvigasztalhassunk másokat minden nyomorúságban azzal a vigasztalással, amellyel az Isten vigasztal minket. Mert amilyen bőséggel részünk van a Krisztus szenvedéseiben, Krisztus által olyan bőséges a mi vigasztalásunk is.*”

Ebben a vigasztalásban nagyon sokszor megélem azt, hogy Isten megvigasztal és erőt ad a mindennapokhoz is. Kívánom a testvéreknek, hogy minden napon éljük át, hogy engedünk az Úrnak, és ezt követően kapunk tőle vigasztalást!

ISTEN TENYERÉN

Életem ott van Isten tenyerén,
azért nem félek én.
Azért van az, hogy bármi fáj nekem,
mosolyog a szemem.
Száz jajszó között is bízom vakon,
hitem fel nem adom.
Rám törhet vadul ezer baj, veszély,
Isten így szól: Ne félj!
Miért és mitől is félhetnék én
az Isten tenyerén?!

Búcsúzás Baráth Gyuláné Klárikától

Újabb veszteség érte közösségünket, mert az elmúlt héten búcsút kellett vennünk Baráth Gyuláné született Kun Klára testvérunktől. Sokan ismerték és szerették őt szerte az országban, hisz vaksága ellenére nagyon aktív életet élt. Lehetőség szerint ott volt minden lelki alkalmon, legyen az csendesnap, vagy konferencia. Legtöbbször ezeken az alkalmakon bizonyoságot is tett ígével, vagy énekkel. De a különböző missziói ágaknak is hűséges szolgálója volt. Az utóbbi években visszahúzódott, mert egészségi állapota meggyengült, de az ajtaja mindig nyitva volt a testvérek számára. Búcsúztatására Vaján került sor, ahol a gyászszertartást Bencze Tamás vajai és dr. Pótor Imréné Beregszászi Erzsébet vásárosnaményi lelkipásztorok végezték.

„Dicsérlek téged Uram, Istenem, teljes szívemből, és dicsőítem a te nevedet örökké! Mert nagy én rajtam a te kegyelmed, és kiszabadítottad lelkemet a mélységes pokolból.” (Zsolt 86,12-13)

Hajdú Zoltán utazótítkár

Búcsúzás Jakab Miklósnétól

Az elmúlt héten ismét egy kedves testvérunktől kellett búcsút vennünk. A vajai közösség tagja özv Jakab Miklósné szül. Sipos Irma hazaköltözött megváltó Urához. A gyötrelmes betegséget csendben, alázatosan viselte, reménységét mindvégig szilárdan megőrizte. Az elmúlt hónapban küldött megújító ígéje is erről tanúskodik: *„Ha elenyészik is testem és szívem, szívemnek kősziklája és örökségem te maradsz, Istenem, örökké!” (Zsolt 73,26)* Halála előtt pár órával imádkoztunk együtt, utolsó szavaiban az itt maradó családtagjaira, gyermekeire, unokáira, és a testvérekre kért áldást. *„Az igaznak az emlékezete áldott, de a bűnösök neve semmivé lesz.” (Péld 10,7)*

Hajdú Zoltán utazótítkár

Impresszum Új Mustármag, megjelenik havonta, ingyenes
Levelezési cím: 1094. Budapest Angyal utca 30.
e-mail: mustarmag@parokia.net | internet: www.mustarmag.parokia.net
Felelős kiadó: Miklóssy József | Szerkesztő: Tóth tiber
Szerkesztői bizottság: Berényi Richárd, Börzsönyi Zsuzsi, Füle Balázs, Dr. Szőnyi László
Nyomtatás: Perc Print - Digitális Nyomdai Műhely
Adományokat köszönettel elfogadunk. | Számlaszám: 11708001-20525725